

QVÆSTIO MEDICA

QVOD LIBETARIIS DISPUTATIONIBVS MANE DISCVTIENDA

IN SCHOLIS MEDICORVM DIE IOVIS XXIX. NOVEMBRIS.

M. HENRICO MAHIEV, Doctore Medico Præsiede.

Sunt-ne cælibes μαρτυροῦντες?

N HIL jucundius aut dulcius usurâ lucis, nihil in vitâ optabilius vitâ. Nullum est illius perennis traducendæ subsidium in naturâ potens. Quidquid generatur, id totum mortale atque dissolubile. Sicut suis homini cuiuslibet natalis dies : ita quemlibet una manet nox. Vita volitantium corpusculorum incerto concursu nec benè regitur, nec melius definitur. Qui putat esse permanentem calidi in humido, leviter attingit scopum: omne feret punctum qui calidi innati accretionem & diminutionem esse contendit. Frigida viventibus temperies aut æqualis nulla. Per amicum caloris & humoris sedus omne genus animantium concipitur. Vtriusque origo nullatenus ab altris : à femine ex utriusque parentis testibus prorumpente tota est repetenda. Dum uterus amico federe conjunctum utrumque semen amplexu suo fovet, tunc contentum in iis excitat calorem, qui mox micante corde fecundus in actum promovetur. Hic calor hominum ætates peragit, non annorum numero, sed vario partium quas ipse interim auget perficitque temperamento, robore, incremento. Primâ ætate lentius se movet humore plurimo diffusus : humore dissipato acrior effulget in adolescente : languescit moriens in senibus pabuli defectu.

C ALOR innatus non gaudet consortio cuiuslibet humoris : cum aëreo, pingui, lento perbellè coheret. Prout uberior copâ concessa vel æquioram ambo temperiem sortita sint : hinc sine syderum observatione conicias, quanta debeat esse felicitas viventium, quæ vis artuum, quæ totius magnitudo corporis, & quod præcipuum est, quæ vite diuturnitas. Plantæ pleræque affixæ solo vitæ longitudine superant animalium omne genus. In iis parte consenscente nova pulchrior exurgit vere novo : sicque mutuâ partium prodeuntium accessione, mutuâque decensione exarentium individuum fit quasi multiplex & perpetuum. Ex animalibus aquatilis terrestribus, ex sanguine sanguine præditis βελχέσπυες : Homo & elephas longioris vitæ putantur ex iis quæ terram gradiendo metiuntur. In hominum specie mares feminis, graciles obesis, divites pauperibus crede vivaciores. Temperatus in omnium rerum mediocritate positus omnia munia perfectius obit, morborum injuriis minus pater, ad interitum ruit tardius. Iratum habet Apollinem qui si non possideat, saltem non exoptet omnibus votis hanc discordium qualitatum concordem amicitiam. Qui sunt stature brevioris, brevioris sunt ævi. Quibus latius pater pectus, cor amplius facili cietur & æquabili motu, pari jure possunt de vitæ longitudine cum cæteris, & de fortitudine contendere. Plantæ quibus coloni cura fertilitatem adjicit & accelerat, citò marcescunt. Ex animalibus quæcunque non solum ventri magistro, sed etiam veneri jugiter serviunt, ante diem mortem opperunt. Plures occidit gula quam gladius : plures utroque venus.

Q VI de testibus idem cum Philosopho sentit, non audiat ut locuples hac de re testis. Dignitati cordis & officio penè suppare illi semen conficiunt elaborantque tam in feminis quam in maribus. Hic humor mole parvus, τὸ ὕψος τὸ ἔχρησται, completitur. Pars est substantiæ nostræ melior, spirituum opulenta congeries. Hanc sui natura conservatrix, non inutilem farcinam, sed ut amicam suppellectilem plerumque retinet atque coacervat. Qui semen excrementitius humoribus confundunt, graviter errant : gravius qui benigni humoris evacuationem tam facile putant ferre se posse, quam secum & urinæ dejectionem. Si semen in arva naturæ spirantia projectum vivit, cur illius beneficio non stabit diutius individui machina vegetior. Seminis virtute partes corporis universi firmantur : ab eo vis oscula proficitur, quæ in artus effusa, robur & gratiam quemadmodum sanguis universo corpori conciliat. Vix sine dispendio vitæ veneri litatur, nec nisi magno suæ substantiæ detrimento prolificum germen emitunt parentes. Militat omnis amans, à certamine laurus nulla. Ardent deperuntque juniores puellas salaciores juvenes : pereunt cæpissimè largiori tenuiorum medullarum profusio. Veneris assiduum exercitium postulat insita cuique animanti cupido speciei suæ conservandæ : vetat individui salus. Nascitur prodest plurimum venus, parum natis. ἐχρησται & πολὺν ὄφελος γινέσκειται τὰ τέλη.

P VRGATIONEM indicat cacoehymia, venæ sectionem plethora, neutra solutionem τὴν ἀνέλεον τῆς φύσεως exigit. Multis & magnis incommodis videtur conflictata virginitas : Sapiens erit hæc incommoda commodorum ex ea subnascens compensatione lenire. Durior feminis quam maribus vita cælebs est. Sive nuptæ sive non, uterus in iis plurimum causa malorum : ut se habet hæc pars, ita totum in ipsis corpus (αἱ ὑπερβαίνοντες τὴν ὑποκατασκευασμένην ἀνάγκην.) Steriles & gravidæ facilius viris in morbos incidunt, periculosius ægrotant, tristius curantur. Artamen virginitas eò debet iis semper esse acceptior, quò illis est gravior fecunditas. Maternum nomen & conjugalis thalamus blanditiis præsentium voluptatum animos delinunt : sed à congressu feminæ vix sanæ confurgunt. Fœminarum, insidiatur castimoniam quisquis ex à maribus perfici jactat. Circâ tempora conceptionis irrui in ipsas ægritudinum omne genus. Menstrui retenti portione quadam ad ventriculum ab utero transmissâ cardiognos, inappetentia, pica suboritur. Eiusdem menstrui sumis læcessum cor palpat, compatiens cerebro epilepticè convelluntur. Divelluntur in partu matres præ dolorum acerbitate, dum impatiens foetus aëre liberiore frui, copiosiore pasci alimento, corporis inversione, calcitatione, membranarum ruptione viam sibi facit, exitumque quæ potest contentione molitur. Felices cælibes quæ sibi tantum natæ carent his omnibus molestiis. Nemo vitam aliis dando, vitæ suæ consulit diuturnitati. Qui ducit uxorem, ut recuperasset cum filio referente mores & imaginem paternam, inani luditur imagine.

CÆLIBE vitâ nil melius. Hæc mille splendescit bonis : utrique causæ mortis abundè medetur, nimiam impedit excrementorum congeriem, calorem innatum non finit elabi vel inutiliter consumi : præsens animæ ad omnia instrumentum spiritus non patitur exsolvi : florem corporis integrum & ingenij conservat. Quæ fructus non ferunt arbores, virescunt lætius, latius expandunt ramos, altius assurgunt : Pyrus fecunda, ferax Malus truncum habent gibbum, curvum, obductum libro crassiori, sterilitatem dices pulchritudine compensari. Venus inimica gratias & honorem serenæ frontis meret, exsiccano partes senectutem advehit immaturam. Miseri homines qui in medio Veneris templo non rosas sed spinas legunt. Dum semen effluit spiritibus turgidum, tantum carpitur innati caloris, ἡδονὴν ἐκ τῆς φύσεως ἀπολαύουσιν ἀπορροιασμοῦ. Hinc sensus infirmantur, hebescit vis ingenij, debilitantur articuli, vox immutatur, dentes excidunt alveolis, defluunt capilli, faciente præsertim in cerebrum labe, vivido suo nitore oculi spoliantur. Ita venus est infensa generi nervoso, brevis ut jure dicatur epilepsia, nulli non ætati noxia : adolescentibus incrementum remoratur, ætate consistentibus senium maturat, senibus mortem.

Sunt ergo cælibes μαρτυροῦντες.

DOMINI DOCTORES DISPUTATVRI

M. Henricus Mahieu, Præsides.
M. Claudius Guerin.
M. Paulus Mator.

M. Carolus le Long.
M. Ioannes Debourger.
M. Robertus Patin, Professor Regius.

M. Michaël de la Vigne.
M. Petrus Perreau.
M. Ioan. Armandus de Mauvillain, Exdecanus & Scholarum Censor.

Proponebat Lutetiæ FRANCISCVS VEZOV, Parisinus, A. R. S. H. M. DC. LXVIII.